

7 december: ilja

Kong Lo leent zich uitstekend om helemaal niets te doen. Gewoon lekker met een boek op een stoel of starend naar het bedrijvige dorpsleven of de bergen. Maar dat doen we niet vandaag, of althans vanochtend. Wel starten we op ons gemak. De familie is al uren op en wij settelen ons in het zonnetje voor, je raadt het al, ontbijt. Deze keer krijgen we een gewoon westers ontbijtje met eieren. Gisteren hadden we gezegd dat we misschien wel even een wandeling door de omgeving wilden doen en had de eigenaar ons aangeboden om dat met een familielid te doen. Dit omdat je makkelijk kan verdwalen. Die ochtend staat er dan ook een jongen klaar, jaar of 15, zich bijna schamend omdat hij met die "falang" op stap moet. Hij loopt en gedraagt zich als een echte puber en sloft voor ons uit. We lopen dwars door de rijstvelden en er wordt overal gewerkt en natuurlijk gekeken en geroepen. Ondanks dat hier best wel wat toeristen zijn ben je nog steeds een bezienswaardigheid, en blijkbaar doen weinig toeristen deze wandeling. Het is best warm in de zon en we zijn blij als we bij een bos aankomen. De jongen leidt ons door de struiken en bomen. Wat in eerste instantie nog een pad leek wordt later een dichtbegroeide struikenzee. Volgens ons doet de jongen maar wat, hij kijkt ook af en toe op een manier van, zit ik wel goed?

Op het moment dat ik denk van laten we maar terug gaan, komen we bij een rotswand. Als een aap klimt de jongen naar boven en kijkt waar we blijven. Ook hier is het dichtbegroeid en lijkt het alsof er in jaren niemand is geweest. Dit is toch echt 1 van de toeristische routes en je zou denken dat daar toch minimaal 1 keer per week iemand loopt. Na 5 minuten steil omhoog klimmen vraagt Remco hoe ver het nog is, in gebarentaal dan want de jongen spreekt geen woord Engels. Hij duidt aan 3 minuten, maar ik geloof er niets van en besluit om terug te gaan. Als je hier valt Moet er niet aan denken en ben blij dat we terug gaan. Op de terugweg lijkt de jongen het pad gevonden te hebben en ziet alles er meer bewandeld uit. We komen bij de rand van het bos en moeten ons ontdoen van een zooi groen dat is blijven hangen in sokken en aan onze kleren. We nemen even pauze en geven de jongen ook een fles water, waar hij blij mee is. Remco probeert hem te laten schrikken door te doen of er een grote spin achterop zijn rug zit, maar ofwel hij begrijpt de grap niet ofwel hij is compleet onverstoort. We lopen terug langs de rijstvelden en de rotsen en we zijn eigenlijk wel blij dat we maar 2 en een half uur op pad zijn geweest. We worden hartelijk ontvangen door de familie en willen de jongen betalen. Blijkbaar is zijn oom erachter gekomen dat we niet in de grot zijn geweest en we mogen hem niet het volle pond geven. Ach, dat was onze beslissing en niet zijn schuld! Maar hij krijgt 50000 kip en dat is genoeg om een maand lang vervoer te krijgen naar school, prima! De jongen is blij dat ie ons weer gelooft heeft en met z'n vrienden op pad kan gaan. Ondertussen is het lunchtijd en willen we bij de Thai gaan eten, jaweetwel die tent waar alle toeristen naar toe gaan. Helaas, we worden de deur gewezen, er is geen eten zegt de vrouw onvriendelijk. Ok,ok we gaan al en moeten dan best een heel eind lopen om bij een ander restaurant te komen. Na het eten lopen we terug naar ons guesthouse en lopen langs de thai. Tot onze verbazing zitten

Kong Lo, wordt vervolgd.....

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 13 december 2013 11:55 -

daar een aantal toeristen te smikkelen van hun lunch....?.hmmmm, was dit een staaltje van jaloezie, of wat??? We trekken onze schouders op en lopen op ons gemak terug naar ons guesthouse.